

Beszámoló 2007. november 29.

Üzemlátogatás: Oroszlányi Erőmű és a győri 400/220 kV-os alállomás

Az Energetikai Szakkollégium 2007 őszén megrendezésre került üzemlátogatásai közül utolsóként az Oroszlányi Erőművet és a győri alállomást felkereső utazás maradt. Az előzetes tervek szerint a Márkushegyi Bányüzemet is felkereshettük volna, ám a kirándulás előtt nem sokkal a vendéglátók kérésére ez kikerült a programból – bízunk benne, hogy a következő félévben pótolni tudjuk ezt.

Az Oroszlányi Erőművet üzemeltető Vértesi Erőmű Zrt. Történe gyakorlatilag egyidős a magyarországi villamosenergia-iparral, közvetlen jogelődjeit sorra véve egészen a XIX. századig juthatunk el. Napjainkban a két üzemelő telephely a Márkushegyi Bányüzem és az Oroszlányi Erőmű. A foglalkoztatottak létszáma eléri a 2600 főt, mellyel a cég a létszámleépítések és a szervezeti racionalizálás után is a térség legnagyobb munkaadója tudott maradni. A kiadott villamos energia a 2005-ös évben 1273 GWh volt, az értékesített hő 372440 GJ, míg a lakosságnak értékesített szénmennyiség 105900 GJ.

Maga az erőmű először 1958-ban jelent meg tervek formájában. Az ekkor még csak 3x50MW teljesítőképességű erőmű építése 1961 októberében jutott el arra szintre, hogy üzembe helyezhessék az első blokkot – ekkor már 4x50 MW volt a kapacitás. Az első jelentős változást az 1978-as év hozta, ekkor indult be a távfűtés és a melegvíz-szolgáltatás Oroszlány város számára. A rendszerváltás idejére esett az erőmű első rekonstrukciója, ekkortól négy szenes blokkal 240 MW villamos energia és 84 MW hőenergia kapacitású az erőmű. 2002-ben kezdődött meg a környezetvédelmi retrofit program, mely 2002-es árszinten 20,1 milliárd Ft összegre tehető. Ennek keretén belül felépítésre került a nedves mészkő-gipsz technológiával működő füstgáz-kéntelenítő. Mindezen beruházások eredményeképp az erőmű jelenleg 2011-ig rendelkezik működési engedéllyel.

Az üzemlátogatás során a megszokott általános bemutató után megtekinthettük az erőmű több létesítményét. Képet kaphattunk a 2006 óta az 1-es kazánban zajló biomassza fluidágyas tüzelésről, a hűtőrendszerrel és a villamos irányításról egyaránt. A körséta igazi csúcspontját az erőművi kémény nyújtotta – kevés erőműben engedik általában, hogy a több tíz méter magasan elhelyezkedő területekre is eljuthassanak a látogatók. A vendéglátás színvonalát emelte az üzemi étkezdében elfogyasztott ebéd is.

Utunk innét a győri MAVIR alállomásba vezetett. Mint ismert, az alállomás jelenleg átépítés alatt áll, így a rekonstrukciós munkálatok mellett képet kaphattunk a régi és az új eszközök közti különbségekről is. Az alállomás igen komoly hazai és nemzetközi összeköttetésekkel bír. Az országon belül 400 kV-on kapcsolódik Litérrel, illetve innét indul a szombathelyi vezeték is. Nemzetközi viszonylatban fontos a Bős irányába vezető 400 kV-os, illetve az Ausztriához kapcsolódó 2 db 400 és 2 db 220 kV-os távvezeték. Ezekon jelentős nemzetközi tranzitforgalom zajlik, elsősorban az osztrák hálózat továbbra is meglévő gyengeségei miatt. Az idő rövidsége miatt viszonylag keveset tudunk tartózkodni, de az itt töltött órák is bizonyára sok információval szolgáltak a kiránduláson részt vevő, hideggel harcoló érdeklődők számára.

2007. december 19.

Hartmann Bálint